Οχυρό Ρούπελ: Το δεύτερο μεγάλο ΟΧΙ της 6-4-1941

Γονική Κατηγορία: Ιστορική Βιβλιοθήκη
Κατηγορία: Έπος 1940 - 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος
Δημοσιευμένο στις Πέμπτη, 08 Απρίλιος 2010 01:00
Από τον/την trikalagr.blogspot.com
Προβολές: 2006

6 Απριλίου 1941. Οι Γερμανοί επιτίθενται στην Ελλάδα από τα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα. Ατέλειωτες φάλαγγες στρατιωτών, με σύγχρονα όπλα, αλεξιπτωτιστές, αεροπλάνα, μηχανοκίνητα, προχωρούν εναντίον των Ελληνικών οχυρών της γραμμής Ρούπελ, που είναι απογυμνωμένα από βασικό οπλισμό, αλλά και από οπλίτες, λόγω του πολέμου με την Ιταλία.

Οι Έλληνες στρατιώτες και αξιωματικοί οπλισμένοι με την αγάπη τους για την πατρίδα και αποφασισμένοι να πεθάνουν υπερασπίζοντάς την, δείχνουν μιά παλληκαριά που δεν στηρίζεται στον σύγχρονο εξοπλισμό, ούτε στην αριθμητική υπεροχή, αλλά πηγάζει από το χθές της Ελληνικής ιστορίας και ξεχύνεται στο αύριο γράφοντας χρυσές σελίδες ηρωϊσμού.
Αμέτρητοι οι νεκροί κι ανυπολόγιστες οι υλικές ζημίες των Γερμανών. Μεγάλες όμως και οι ζημίες των Ελληνικών οχυρών. Ο ηρωϊσμός, η εξυπνάδα και η αυτοθυσία των στρατιωτών μας προλαβαίνει κάθε εχθρική κίνηση.

Οι Γερμανοί αλλάζουν τακτική. Στο οχυρό Κελκάγια χτίζουν τις πολεμίστρες και επιτίθενται με καπνογόνα και βόμβες ερεθιστικές. Οι λιγοστοί στρατιώτες και ο φρούραρχος λιποθυμούν. Μπαίνοντας οι Γερμανοί στο οχυρό τους βρίσκουν και τους στέλνουν στο Βουλγαρικό νοσοκομείο του Πετριτσίου, όπου Βούλγαροι κομιτατζήδες τους μαχαιρώνουν μισοπεθαμένους.
Σ' ένα συγκρότημα προκαλύψεως το 11.8 που καταλαμβάνουν οι Γερμανοί, ο ταγματάρχης τους ζητά να μάθει ποιός διοικεί και τι βαθμό έχει. Ο λοχίας Ίντζος παρουσιάζεται μπροστά του. Ο Γερμανός ταγματάρχης του δείχνει διακόσιους νεκρούς Γερμανούς στρατιώτες και του λέει : **" Λοχία τούτο το μακελειό είναι δικό σου έργο. Μου σκότωσες τους καλύτερους άνδρες μου, σε συγχαίρω και του δίνει το χέρι.** Στην συνέχεια διατάζει τον επιλοχία του να τον τουφεκίσει.
Την τρίτη ημέρα κι ενώ οι Γερμανοί πάλευαν να σπάσουν την Ελληνική άμυνα, ο αρχηγός στρατιάς της ανατολικής Μακεδονίας μαθαίνει, πως ο Γιουγκοσλαβικός στρατός έσπασε στην Στρώμνιτσα κι οι Βούλγαροι στρατιώτες, σκότωσαν τους αξιωματικούς τους και παραδόθηκαν, αφήνοντας τα πλευρά του Ελληνικού στρατού ακάλυπτα.
Ο Γερμανικός στρατός μπαίνει από την Γιουγκοσλαβία στην Θεσσαλονίκη. Σαν κεραυνός μεταδίδεται η είδηση στα οχυρά: **"Η Θεσσαλονίκη συνθηκολόγησε. Η μεραρχία διατάζει να σταματήσετετο πύρ".** Οι φαντάροι έμειναν με το στόμα ανοικτό. **"Αδύνατον" ψυθυρίζουν. "Εμείς δεν παραδινόμαστε. Αρκάδι θα το κάνουμε το οχυρό".** Ένας νεαρός δάσκαλος κι ένα χωριατόπουλο αυτοκτονούν.
Το πρωϊ παρουσιάζονται οι Γερμανοί για να παραλάβουν τα φρούρια και τότε ξεκινά μια τελετή, που κανείς ποτέ δεν θα φανταζόταν.
Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΝΙΚΗΜΕΝΟ!!
Η Ελληνική σημαία εξακολουθεί να κυματίζει στο φρούριο, δεν την κατεβάζουν. Αφήνουν στους αξιωματικούς τα ξίφη τους. Παρατάσσουν τιμητικό άγημα στους πρόποδες κάποιου οχυρού και παρακαλούν τον Έλληνα φρούραρχο να το επιθεωρήσει. Μιλούν με θαυμασμό και απορία για την Ελληνική άμυνα, χαρακτηρίζοντάς την μεγαλειώδη. Καταλαβαίνουν, πως η παλληκαριά και η αυτοθυσία, έπαιξαν καθοριστικό ρόλο σ' αυτόν τον αγώνα. **Ο στρατηγός Μπάϊμε λέει στον μέραρχο, πως λυπάται που ένας τέτοιος στρατός, σαν τον Ελληνικό ήταν αντίπαλος και όχι σύμμαχος του Άξονα.** Ένας άλλος Γερμανός ταγματάρχης στο Καρατάς ζητά να γωνρίσει τον αξιωματικό που διεύθυνε με τόση ευθυβολία τα πυρά. Ο μέραρχος του παρουσιάζει έναν αμούστακο ανθυπολοχαγό. Ο ταγματάρχης δείχνοντάς του τους νεκρούς κι ακρωτηριασμένους Γερμανούς στρατιώτες του λέει: **"Ανθυπολοχαγέ μου θανατώσατε 400 άνδρες σας συγχαίρω".** Στο συγκρότημα "Μολών λαβέ" του Ρούπελ, οι Γερμανοί βρίσκουν γραμμένη με κιμωλία την εξής φράση: " **Στις Θερμοπύλες έπεσαν τριακόσιοι. Εδώ θα πέσουν οι ογδόντα".**
Ας στρέψουμε λοιπόν σήμερα ευλαβικά την μνήμη σ' εκείνους τους ήρωες κι ας ορκισθούμε, αν χρειασθεί να τους ξεπεράσουμε.

http://trikalagr.blogspot.com/2010/04/blog-post_6896.html